

manis. Andibus. Reddis mihi diui Regis tui fœdus fœlicibus rebus tuis icum. Condono tibius Regni aut certum, aut non minus in me q̄ in te probable, & iniquas conditiones conquereris. digna qz tibi causa est, cur obſides ad fidem promiſſorum datus a me eblānditus cum reſolco non reddas, ac ne iura quidem gentium serues. Cum Rex Regi bellum indicit, mittuntur feſtales, qui propalam res repetant, ac niſi reddantur bellum indicant. Tu quoq; miſisti! Nullius nominis hominem ignarum quid ferret legasti. Haec est Auguſti expoſtulatio noſtra. Regem Ioannem bello coagere, ut in magis colitur in trinqz fortuna ſcribi conueſt. Proceres Regii inde in fœdus Britonum redidimus, nemqz compofuit. Burgos felicitatemqz conuantam pariēte nullus vng genti regreflus in compoſita data dāns bona ſp; quod fœdus & ſuſa iureiurando ſa lo nullo more iureiurando ſat. Comitatum maternam dotem meam, Aquitaniam iam inde a Leonore matrimonio & poſſeſſione maiorum meorum, & confeſſione priſcorum Franciæ Regum, & fœdere recenti meam furto occuپauit. Ego ſi qua eſſet in terris Auguſtior maiestas q; velstra Cæſares ad eam querimoniaſ deferrem in

